

Sak 14 - Forslag til idrettstinget om å gjennomføre en nasjonal behovsvurdering av idrettsanlegg.

Vedtak i styret:

«KUD gjennomførte høst 2022 og vinter 2023 en møteprosess med norsk idrett og ber om innspill til ny anleggspolitikk. Ett av spørsmålene som stilles er om vi bygger de riktige anleggene, noe vi uten en behovsanalyse ikke er i stand til å besvare presist. Idrettstinget ber derfor idrettsstyret om å gjennomføre en prosess for å vurdere behovene for større idrettsanlegg nasjonalt.»

Begrunnelse for forslaget:

Det er store behov for anlegg og det er store etterslep på spillemiddelordningen. Oslo Economics konkluderte (2020) i en evaluering av ordningen om tilskudd til anlegg til idrett og fysisk aktivitet at ordningen bærer preg av å være en køordning, med begrenset grad av reelle prioriteringer. Nye søknader plasseres bak eldre, uavhengig av om disse viser et større behov enn de som allerede står i kø.

KUD stilte i dialogprosessen høst-vinter 22-23 det åpenbare spørsmålet om vi bygger de riktige anleggene, et spørsmål som ikke kan besvares presist uten at vi gjennomfører en analyse av behovet. Vi trenger derfor en **nasjonal anleggsplan og -strategi** for idrettsanlegg som bygger på en grundig behovsanalyse. Planen må involvere hele norsk idrett, både særforbund/særidretter og IK/IR. Dette er et område samhandlingen i norsk idrett er altfor svak og med fordel kan løftes høyt på agendaen. Et nasjonalt anleggspolitisk utvalg i NIF bør etableres for å styrke anleggspolitisk kompetanse og -kapasitet.

Planen må ta for seg de ulike typer anlegg og behov, VIK har laget følgende forslag til nivåer av anlegg som skal dekke ulike behov og norsk idrett må ha en politikk for behovsoppnåelse som adresserer nivåenes ulikheter. VIK mener den nasjonale planen bør inkludere nivå 1 og 2.

Fire hovedkategorier anlegg:

Nivå 1: Nasjonalanlegg/anlegg av nasjonal betydning, anlegg for toppidrett

Nivå 2: Regionale/interkommunale anlegg

Nivå 3: Lokale/kommunale anlegg

Nivå 4: Nærmiljøanlegg

Noen stikkord til de 2 øverste nivåene:

Nivå 1:

Vi har siden 1997 hatt en ordning med nasjonalanlegg, Det er ikke foretatt ny vurdering av hvilke idretter som kan tilgodeses med nasjonalanlegg siden 1997.

VIK mener derfor at nasjonalanleggsordningen slik den er i dag bør skrotes og en ny ordning etableres basert på behovene i 2023. VIK mener denne må ivareta de idretter som ønsker og, etter en prioritering i norsk idrett, er i posisjon for å søke mesterskap og inkludere en plan for anlegg som er i stand til å huse mesterskap.

Geografi må vurderes, også type anlegg, flerbruksløsninger bør løftes frem. Herning-boxen i Danmark kan være en mulig inspirasjonskilde.

Nivå 2:

Regionale/interkommunale anlegg er anlegg som ikke kan plasseres i hver kommune, eksempler kan være friidrettshaller, helårs ski/skiskytingsanlegg, fotballhaller, svømmeanlegg, kunstisbaner og ishaller.

Plassering må avstemmes i dialog mellom særiddrett/klubber/IK/IR. Det finnes ingen slik tilnærming i dag. Anleggspolitisk program, som blant annet er tenkt for styrking av denne type anlegg, vil kreve en transparent prosess i norsk idrett som inkluderer aksept for behov av alle interessenter og aksept i aktuell kommune for plassering, inklusiv tilgjengelig areal og at anlegget kommer inn på prioritert liste i IR/kommune. IK må ha et koordineringsansvar for en slik prosess. Det må etableres klare kriterier for å komme inn på prioritert liste i anleggspolitisk program.

Interkommunal sats i spillemiddelordningen er viktig og kan gjerne styrkes, ulike incentivordninger vil foreslås i VIKs innspill til KUD i nevnte prosess.

Fylkeskommunens rolle i arbeidet med denne type anlegg kan gjerne styrkes gjennom å gi fylket større handlingsrom i prioritering av denne type anlegg.

Sted og dato

Roar Bogenud